

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 27 stycznia 2025 r.

Poz. 369

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.30.2025.AK WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 23 stycznia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1465, poz. 1572, poz. 1907, poz. 1940)

stwierdzam nieważność

§ 3 uchwały Nr IX/78/2024 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 30 grudnia 2024 r. w sprawie realizacji programu „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” dla Jednostek Samorządu Terytorialnego – edycja 2025 w zakresie wyrazów: „i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego”.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2024 r. Rada Miejska w Sianowie podjęła uchwałę Nr IX/78/2024 w sprawie realizacji programu „Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością” dla Jednostek Samorządu Terytorialnego – edycja 2025.

Do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie ww. uchwała wpłynęła w dniu 2 stycznia 2024 r.

Materialnoprawną podstawę podjęcia uchwały w ww. przedmiocie stanowi przepis art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy o pomocy społecznej¹⁾, zgodnie z którym *Do zadań własnych gminy należy: podejmowanie innych zadań z zakresu pomocy społecznej wynikających z rozeznaczonych potrzeb gminy, w tym tworzenie i realizacja programów ostonowych.* W świetle przywołanego przepisu, o ile nie budzi wątpliwości kompetencja Rady Miejskiej w Sianowie do podjęcia uchwały, o tyle zastrzeżenia organu nadzoru budzi jej § 3 stanowiący *Uchwała wchodzi w życie w dniu 01.01.2025 r. i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.*

Zgodnie z art. 13 pkt 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych²⁾ w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się akty prawa miejscowego. Kwalifikacja danego aktu do aktów prawa powszechnie obowiązującego musi być przeprowadzona przy uwzględnieniu jego cech materialnych i formalnych. Tego rodzaju akt musi zawsze zawierać się w granicach upoważnienia ustawowego (art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej³⁾). Z samego faktu podjęcia uchwały przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego nie można jeszcze wywodzić, że mamy do czynienia z aktem prawa miejscowego. Jedynie charakter norm prawnych i kształtowanie przez te normy sytuacji prawnej adresatów mają przesądzające znaczenie dla kwalifikacji danego aktu, jako aktu prawa miejscowego. Wprawdzie ustawodawca nie definiuje pojęcia aktu prawa miejscowego, jednakże ugruntowane orzecznictwo wskazuje podstawowe jego cechy. Bez wątpienia akty prawa miejscowego charakteryzują się tym, że mogą regulować postępowanie wszystkich kategorii adresatów (obywateli, organów, organizacji publicznych i prywatnych).

¹⁾ Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283, poz. 858, poz. 1572).

²⁾ Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

³⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)

Akty prawa miejscowego są prawem dla wszystkich, którzy znajdują się w przewidzianej przez nie sytuacji. Ponadto, powinny one mieć charakter normatywny, tzn. muszą zawierać regulacje wyznaczające adresatom pewien sposób zachowania się (mogą to być nakazy, zakazy lub uprawnienia), a więc regulacje o charakterze generalnym i abstrakcyjnym. Charakter generalny mają te normy, które określają adresata poprzez wskazanie jego cech, nie zaś poprzez wymienienie jego imienia (nazwy). Natomiast abstrakcyjność normy wyraża się w tym, że nakazywane, zakazywane lub dozwolone zachowanie ma mieć miejsce w pewnych, z reguły powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sytuacji⁴⁾. Jeśli więc akt prawotwórczy (uchwała rady gminy) zawiera co najmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, to jest to akt prawa miejscowego⁵⁾.

Odnosząc powyższe do analizowanej uchwały stwierdzić należy, że nie spełnia ona wymogów, które pozwoliłyby na jej zakwalifikowanie jako aktu prawa miejscowego. Stosownego zastrzeżenia w tym zakresie nie uczynił sam ustawodawca, a dokonana przez organ nadzoru ocena treści uchwały prowadzi do wniosku, że nie zawiera ona normy o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, nie może być zatem źródłem praw i obowiązków podmiotów. Przyjęta przez Radę uchwała stanowi akt kierownictwa wewnętrznego, a jej treść stanowi przystąpienie do realizacji Programu Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej „*Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością*” dla Jednostek Samorządu Terytorialnego – edycja 2025. W związku z powyższym postanowienie przedmiotowej uchwały, przesadzające o jej publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym w sposób istotny narusza art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.

W tej sytuacji stwierdzenie nieważności § 3 uchwały Nr IX/78/2024 Rady Miejskiej w Sianowie z dnia 30 grudnia 2024 r. w sprawie realizacji programu „*Asystent osobisty osoby z niepełnosprawnością*” dla Jednostek Samorządu Terytorialnego – edycja 2025 w zakresie wyrazów: „*i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego*” jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Bartosz Brożyński
I Wicewojewoda Zachodniopomorski

⁴⁾ Zob.: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt: IV SA/Po 123/16.

⁵⁾ Zob. wyrok NSA w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2002 r., sygn. akt: I SA /2160/01.